

TEMA: **Iona** de Marin Sorescu

1.Succinte date despre autor și operă

2.Înțelegerea textului-fișă de lucru

3.Rezumatul textului

4. Tema și viziunea despre lume

1. Succinte date despre autor și operă

Marin Sorescu este considerat a fi unul dintre cei mai importanți poeți români contemporani. Născut în 1936, la Bulzești (județul Dolj), *el a fost poet, dramaturg, prozator, eseist și traducător*

Operele lui Marin Sorescu au fost traduse în mai mult de 20 de țări, totalizând peste 60 de cărți apărute în străinătate. Printre acestea se numără:

Volume de versuri	Teatru	Romane
<ul style="list-style-type: none">• Singur printre poeți-1964• Poeme -1965• Moartea ceasului-1966• Tineretea lui Don Quijote-1968• Unghi -1970• Tușiți -1970• Aripă și un picior-1970• Suflete, bun la toate-1972• La lilieci -1973• Astfel -1973• Norii -1975• Descânțece -1976• Ceramică- 1976• Fântâni în mare-1982• Apă vie, apă moartă-1987• Poezii alese de cenzură-1991	<ul style="list-style-type: none">• Iona -1968• Există nervi-1968• Paracliserul -1970• Matca-1974• Răceala -1976• A treia țeapă-1978• Pluta meduzei-1980• Luptătorul pe două fronturi-1981	<ul style="list-style-type: none">• Trei dinți din față-1977• Viziunea viziunii-1981• Japița -1999

- Marin Sorescu a fost membru al Academiei Romane, al Academiei Europene de Știință și Artă din Veneția, al Academiei de Arte, Știință și Profesii din Florența. A condus revista literară Ramuri și a fost președintele Uniunii Scriitorilor.
- Nominalizat pentru Premiul Nobel pentru literatură, Marin Sorescu a beneficiat și de aprecierea criticilor din țară și din străinătate. În țară i-au fost acordate cele mai înalte distincții: Premiul Academiei(de două ori), Premiul Uniunii Scriitorilor(de șase ori). Premii internaționale: **Premiul Herder**, Viena, 1991; **Medalia de Aur** pentru poezie **Ospiti Napoli**, 1970; **Premiul Fernando Riello**, Madrid 1983;

A fost Ministru al Culturii in perioada 1993-1995.

Înțelegerea textului-FIȘA DE LUCRU:

- Opera dramatică
- Structura operei
- Personajul și rolurile sale

OPERA DRAMATICĂ MODERNĂ

Ex. 1. Se dau următoarele **trăsături ale operei dramatice**, grupați-le în funcție de trăsături tradiționale/ moderne ale dramaturgiei:

- Structura operei dramatice: acte, scene și, mai rar, tablouri.
- Povestea simplă a personajului este investită cu semnificații general-umane, făcându-se reflecții asupra unor aspecte fundamentale: *viață, moarte, singurătate, destin, naștere* etc.
- Modurile de expunere specifice operei dramatice sunt: *dialogul și monologul*, dar este întâlnită și *descrierea* în indicații scenice sau didascalii
- Intervenția autorului în text se realizează prin intermediul indicațiilor scenice sau a didascalilor
- Spațiul și timpul sunt simbolice
- Acțiunea se realizează în jurul unuia sau mai multor conflicte
- La acțiune participă mai multe personaje (există în teatru modern un singur personaj), care se caracterizează prin mijloace directe și indirecte
- Modul de expunere: monolog al personajului
- Existența unui singur personaj al piesei
- Dispar noțiunile de conflict și de intrigă
- Piesa fiind alcătuită dintr-o succesiune de patru tablouri

	Teatrul tradițional	Teatrul modern
Structura		
Acțiunea		
Conflict		
Personaje		
Modul de expunere		
Elemente spațiale		
Elemente temporale		
Intervenția autorului		
Conflict		
Intrigă		

Reținem!

a. *Actul și tabloul* reprezintă o parte din acțiunea desfășurată în același decor, iar *scena* marchează intrările și ieșirile personajelor

b. Se utilizează *monologul și dialogul* deoarece textul dramatic este reprezentat sub forma unor succesiuni de replici între personaje

c. Prin *intermediul indicațiilor* scenice autorul oferă detalii despre decor, mișcarea scenică a personajelor și comportamentul acestora, de obicei aceste indicații sunt puse în paranteze și se utilizează scrierea aldină

Ex. 2. Piesa de teatru *Iona* se inspiră din **mitul biblic al lui Iona**, motiv pentru care piesa este considerată o **parabolă**. Citiți cu atenție mitul biblic al lui Iona, stabiliți apoi **asemănări și deosebiri** între textul biblic și opera dramatică (**vezi manualul**)

STRUCTURA OPEREI DRAMATICE

TABLOUL I

Ex. 1. Precizați **locul** în care se află personajul principal. Ce marchează acest fapt privind existența umană?

.....
.....

Ex. 2. Interpretați dispariția ecoului .

.....
.....

Ex. 3. Comentați următoarea afirmație a personajului: „*Numai că eu trebuie să-l strig pe Iona*”

.....
.....

Ex. 4. Pentru a-și alunga singurătatea Iona vorbește cu sine însuși. Cum se numește acest proces și care este semnificația sa?

.....
.....

Ex. 5. Iona , deoarece este un pescar ghinionist, hotărăște să-și schimbe marea, apoi se întreabă retoric: „*Dar parcă poți să-ți schimbi marea?!?*”. Interpretați această afirmație și oferiți o interpretare simbolică pentru substantivul „*marea*”

.....
.....

Ex. 6. Iona își dorește să prindă peștele fabulos. Ce reprezintă acest pește?

.....
.....

Ex. 7. Interpretați scena în care Iona pescuiește în acvariu. Ce reprezintă acest „joc”?

.....
.....

Ex. 8. Interpretați următoarea afirmație: „*Ne punem în gând o fericire, o speranță, în sfârșit, ceva frumos, dar peste câteva clipe observăm mirați că nu s-a terminat apa*”

.....
.....
.....
.....

Ex. 9. Precizați ce se întâmplă cu personajul la finalul tabloului I.

.....
.....
.....

OPȚIONAL!

Temă portofoliu: Realizați un eseu despre singurătate, în care să surprindeți două aspecte care v-au impresionat din tabloul

TABLOUL II

Ex. 1. Precizați locul personajului.

.....

Ex. 2. Care sunt preocupările lui Iona?

.....

Ex. 3. Comentați revolta personajului din sintagma: „*De ce trebuie să se culce toți oamenii la sfârșitul vieții?*”

.....

.....

Ex. 4. Interiorul peștelui este asemeni unui labirint, căutați în text fragmentul care marchează acest simbol, apoi oferiți o interpretare acestuia

.....

.....

Ex. 5. Iona privește cum peștele își mistuie hrana și are revelația dublei identități a ființei: vânător/vânat; obiect al destinului/ destin; Realizați prin desen această dublă identitate a ființei

Ex. 6. Interpretați gestul lui Iona de a se elibera, folosindu-se de un cuțit.

.....

.....

.....

.....

Ex. 7. Interpretați dorința personajului de a-și construi o bancă în mijlocul mării.

.....

.....

.....

Temă portofoliu: Citiți tabloul II din opera *Iona* și transcrieți 10 citate semnificative, motivați apoi alegerea făcută. **TABLOUL III**

Ex. 1. Precizați care este **spațiul** în care se află personajul? Ce reprezintă acesta?

.....
.....
.....

Ex.2. Iona își imaginează dialogul dintre copiii nenăscuți, oferiți o interpretare a acestui aspect.

.....
.....
.....

Ex. 3. Precizați care este rolul celor doi pescari?

.....
.....

Ex. 4. Pescarii duc ceva cu ei, precizați despre ce este vorba și oferiți o interpretare simbolică obiectului respectiv.

.....
.....
.....

Ex. 5 Comentează afirmația personajului : „*Dacă nu există ferestre, atunci ele trebuie inventate*”

.....
.....
.....

Ex. 6. Iona dorește să-i scrie mamei. Interpretați această secvență (pe ce îi scrie, ce îi cere, cum se raportează la ea?)

.....
.....
.....
.....

Ex. 7. Comentează afirmația personajului, referitoare la singurătate: „*pe omenire o doare în fund de soarta ta!*”

.....
.....
.....

Ex. 8. Citiți indicațiile scenice din incipitul tabloului: „*Interiorul peșteluiII. Decor asemănător, în mare, celui din tabloul anterior. Poate câteva elemente în plus, spre a marca evoluția. Iar într-o parte a scenei –important! –o mică moarăde vânt⁵⁹. Poate săse învârtească. Atrasde ea ca de un vârtej, Iona se va feri tot timpul sănu nimereascăîntre dințiiei de lemn.*”, oferiți o interpretare simbolică a morii de vânt pentru textul nostru.

REȚINEM!

1. **Moara de vânt** este un element care sugerează asemănarea lui Iona cu Don Quijote-autoiluzionarea, respingerea realității; spre deosebire de Don Quijote, care se luptă cu morile de vânt, crezând că sunt uriași, „Iona se va feri tot timpul să nu nimerească între dinții ei de lemn.”, dar nu va face gestul firesc de a o înlătura din cale; la fel cum făcuse tot timpul până atunci, refuză să conștientizeze situația, resemnându-se și încercând doar să se adapteze la ceea ce i se întâmplă.

.....
.....
.....

9. În tabloul III întâlnim foarte multe trimiteri la simbolistica absolutului, lui, identifică în text astfel de trimiteri (minim 3) și oferă o interpretare pentru fiecare alegere

TABLOUL IV

Ex. 1. Căutați în text și transcrieți elementele care definesc personajul principal (cum este prezentat, ce are în plus față de celelalte tablouri?)

.....
.....
.....

Ex. 2. Unde se află Iona? Oferă o interpretare acestui indice spațial.

.....
.....
.....

Ex. 3. Din ce este alcătuit orizontul, care este semnificația acestuia?

.....
.....
.....

Ex. 4. Interpretați afirmația personajului: „Sunt ca un Dumnezeu care nu mai poate învia!”

.....
.....
.....

Ex. 5. Interpretați dorința personajului de a comunica cu toate elementele acestei lumi.

.....
.....
.....

Ex. 6. Interpretați faptul că Iona nu-și mai amintește trecutul. Ce reprezintă acest aspect?

.....
.....
.....

Ex. 7. Personajul își amintește numele său, ce reprezintă această amintire a numelui?

.....
.....
.....

Ex. 9. Interpretați gestul final al personajului, acela de a-și spinteca burta.

.....
.....
.....

Temă portofoliu: Scrie un eseu în care să surprinzi motivul labirintului în această piesă, ținând cont de faptul că personajul nostru este într-un prizonierat continuu. Vei porni în realizarea eseului de la cuvintele personajului: „*Problema este dacă mai reușești să ieși din ceva, odată ce te-ai născut, Doamne, câți pești unul într-altul!*”

Personajul și rolurile sale

Ex 1. Plecând de la următoarele aspecte, realizați o fișă de caracterizare a personajului Iona din opera dramatică cu același nume, astfel:

a.

1. Care este locul personajului în operă?

.....

2. Interpretați numele personajului

.....
.....
.....

3. În deschiderea piesei de teatru, Marin Sorescu precizează: „*Ca orice om foarte singur, Iona vorbește tare cu sine însuși, își pune întrebări și răspunde, se comportă ca și când în scenă ar fi două personaje. Se dedublează și se „strânge”, după cerințele vieții sale interioare și trebuințele scenice*”, precizați ce trăsătură de caracter reiese din acest fragment.

.....
.....

4. Precizați care este originea biblică a personajului, care sunt punctele comune și deosebirile dintre ei.

.....
.....

b.

5. Care sunt ipostazele în care apare Iona în piesă în cele patru tablouri

1.
2.
3.

11. Gestul înghițirii lui Iona din primul tablou are o anumită semnificație. Care ar putea fi aceasta?

.....
.....

12. În interiorul peștelui Iona vorbește mult. Ce aspect al personajului iese aici în evidență?

.....
.....

13. Iona se simte ispitit să construiască o „*bancă de lemn în mijlocul mării*” –desprindeți trăsătura de caracter a personajului

.....
.....
.....
.....

c.

14. Iona vorbește cu pescarul 1 și 2, dorind să înțeleagă de ce suportă condiția umilă la care sunt supuși. Identificați în contextul acesta o altă trăsătură a personajului

.....
.....
.....
15. Episodul în care îi scrie scrisoare mamei relevă un alt aspect al personajului, precizați-l

.....
.....
.....
16. Iona taie burțile peștilor până ajunge la „*gura ultimului pește spintecat*”, ce aspect al personajului ar trebui marcat în acest context.

.....
.....
.....
17. Imaginea bărbii lui Iona simbolizează pentru personaj un alt aspect al evoluției lui, care este acesta?

.....
.....
.....
d

18. Iona își strigă semenii după ce iese din ultimul pește, identificați o altă trăsătură a personajului

.....
.....
.....
19. Iona își amintește numele lui, interpretați acest aspect

.....
.....
.....
20. În final constată că a greșit drumul „*totul e invers*” afirmă personajul, ce face în acest moment?

.....
.....
.....
21. Gestul final este acela de a-și spinteca propria burtă. Interpretați acest gest.

.....
Temă portofoliu: Realizați caracterizarea personajului plecând de la planul realizat. În elaborarea eseului, vei avea în vedere:

- evidențierea rolului personajului în cadrul acțiunii

- exemplificarea trăsăturilor personajului și modalitățile de caracterizare a personajului, cu exemple din opera literară
- rolul indicațiilor autorului în conturarea personajului

3.Rezumat

Cu ajutorul acestui **rezumat** vei afla ce se petrece în fiecare dintre cele patru tablouri ale piesei **Iona** de Marin Sorescu.

Iona este **piesa de debut** a scriitorului **Marin Sorescu** și se înscrie în linia teatrului (neo)modern postbelic. Acest text dramatic nu poate fi încadrat cu certitudine într-o singură specie literară, cu toate că Sorescu și-a autointitulat piesa „**tragedie în patru tablouri**”.

Datorită faptului că gesturile și vorbele personajului principal, Iona, pot fi interpretate în plan simbolic, piesa este considerată de către critica literară ca fiind **o parabolă alegorică**. Astfel, deși Iona este un text lipsit de acțiune și conflicte exterioare, **prin simbolistica sa bogată evidențiază statutul omului modern captiv într-o lume ostilă și absurdă**. Pretextul literar al autorului este o parabolă biblică, Sorescu îndepărtându-se totuși de aceasta prin crearea unui personaj fără vină, prizonierul unui univers limitat.

Primul tablou

În primul tablou al piesei, Iona apare în gura unui chit uriaș, iar autorul nu oferă explicații în legătură cu motivul pentru care personajul se află acolo. Stând cu spatele înspre gura întunecoasă a peștelui, Iona nu conștientizează situația sa, el fiind preocupat de prinderea peștelui cel mare. Ipostaza inițială a personajului este aceea de pescar ghinionist, deoarece acesta nu reușește să prindă peștele cel mare, ci se amăgește pescuind pești deja prinși, dintr-un acvariu pe care îl poartă mereu cu sine. Acest gest absurd semnifică în plan simbolic neputința omului de a realiza lucruri mărețe și valoroase, Iona complăcându-se într-o rutină amăgitoare. Finalul primului tablou coincide cu închiderea gurii peștelui, Iona fiind înghițit în ciuda încercărilor sale de a scăpa.

Al doilea tablou

Al doilea tablou îl prezintă pe Iona în burta primului pește, pescarul punându-și o serie de întrebări existențiale în cadrul unui monolog dialogat care evidențiază și mai mult siguranța și disperarea personajului. Tema morții ocupă un loc central în monologul său, Iona întrebându-se: „De ce trebuie să se culce toți oamenii la sfârșitul vieții?”. Apoi, găsind un cuțit, personajul se adresează amenințător peștelui: „Dacă mă sinucid?”, anticipând astfel gestul din final. Spre sfârșitul acestui tablou, Iona devine tot mai spiritual, meditănd asupra posibilității de a-și construi acolo, în burta peștelui, un refugiu, „un lăcaș de stat cu capul în mâini în mijlocul sufleteului”.

Al treilea tablou

Al treilea tablou îl regăsește pe Iona în burta celui de-al doilea pește, care a înghițit primul pește. Aici găsește o „mică moară de vânt”, simbol care îl apropie pe Iona de Don Quijote, personajul lui Cervantes. Asemănarea dintre cele două personaje constă în faptul că ambele încearcă, în mod zadarnic, să dea un sens lumii în care trăiesc. Ulterior, își fac apariția doi pescari aparent surdo-muți care duc în spate câte o bârnă. Aceștia nu interacționează în niciun fel cu Iona, fapt care accentuează disperarea personajului aflat în imposibilitatea de a comunica. Pasivitatea pescarilor simbolizează resemnarea omului în fața destinului împovăraător. Mai mult, neputința de a-i trimite mamei o scrisoare, dar și rugămintea adresată acesteia: „Mai naște-mă o dată!” amplifică starea de singurătate a personajului.

Al patrulea tablou

În **ultimul tablou** Iona apare în gura „ultimului pește spintecat”. Prin intermediul didascalilor, autorul schițează portretul fizic al personajului aflat la bătrânețe. Barba lui „lungă și ascuțită” poate simboliza lupta îndelungată a lui Iona, acesta încercând o viață întregă să evadeze din multitudinea de burți de pește în care era închis. Revăzându-i pe cei doi pescari surdo-muți, Iona ajunge la concluzia că trăiește într-o lume ale cărei granițe nu pot fi trecute. Orizontul format dintr-o succesiune de burți de pește îl determină pe Iona să recurgă la gestul din final, și anume spintecarea propriei burți. Actul sinucigaș reprezintă singura modalitate de a evada dintr-un univers sufocant și limitat. Replica „Răz bim noi cumva la lumină” sugerează totuși speranța că soluția salvatoare s-ar putea afla în interiorul său.

Așadar, Iona este o piesă care **aparține teatrului modern postbelic**, ea ilustrând în plan simbolic **drama omului modern care nu poate depăși barierele condiției sale**. Personaj simbolic, Iona surprinde în monologurile sale temerile, incertitudinile, problemele întregii umanități în confruntarea cu destinul implacabil.

Iona -Tema și viziunea despre lume

„Iona” este **piesa de debut a scriitorului Marin Sorescu** și se înscrie în linia **teatrului neomodern postbelic**. Modernismul în teatrul postbelic se caracterizează prin **negarea regulilor specifice teatrului tradițional**, noul teatru șocând spectatorul printr-o serie de **inovații**. Sorescu inovează prin abordarea unor probleme de actualitate (lipsa comunicării, absurdul, izolarea etc.) într-o manieră neobisnuită, specifică neomodernismului. Încadrarea piesei în acest curent literar poate fi dovedită printr-o analiză a elementelor de compoziție, dar și a semnificațiilor din planul simbolic.

Marin Sorescu este un **scriitor modern a cărui viziune despre lume și creație este puternic modelată de contextul cultural și istoric al epocii sale**. Literatura postbelică a fost influențată de dramele istorice prin care umanitatea a trecut: războaiele mondiale, Holocaustul, regimurile politice totalitare. Văzută prin prisma acestor evenimente, lumea devine ostilă, lipsită de orice speranță salvatoare. Literatura și personajele acesteia oglindesc **paradoxurile și tragediile lumii reale**, deci nu e de mirare că principala coordonată a pieselor lui Sorescu este **absurdul**. O lume absurdă, marcată de incertitudini și frământări întâlnim și în „Iona”, piesă intitulată de Sorescu „tragedie în patru tablouri”: „Problema e dacă mai reușești să ieși din ceva, odată ce te-ai născut. Doamne, câți pești unul într-altul!”.

Tema piesei este strâns legată de viziunea despre lume și viață a autorului și de contextul cultural și istoric al anilor de după cel de-al Doilea Război Mondial. În plus, se pune accent pe **singurătatea omului care se află în imposibilitatea de a evada dintr-o lume închisă**, greu de înțeles. Destinul tragic al personajului principal, Iona, este de fapt destinul întregii umanități, scriitorul însuși mărturisind: „**omenirea întregă este Iona**”. Prin urmare, **tema piesei este una de factură modernă** întrucât aceasta pune în lumină una dintre problemele modernității, și anume **condiția omului captiv în propriul său destin**.

Titlul operei trimite la o parabolă biblică al cărei protagonist este profetul Iona, trimis de Dumnezeu să propovăduiască învățătura sfântă. Nesupunându-se voinței divine, Iona fuge cu ajutorul unei corăbii, însă este pedepsit de Dumnezeu pentru îndrăzneala sa și ajunge în valurile involburate ale mării, pentru ca mai apoi să fie înghițit de un chit. Totuși, prin căință și rugăciune, Iona este iertat de divinitate și eliberat din burta chitului. Spre deosebire de Iona mitului biblic, cel din piesa lui Sorescu nu se face vinovat de nimic. *Opțiunea lui Sorescu de a prelua idei și personaje dintr-un context biblic cu scopul de a le reinterpretă după propria viziune despre lume este o dovadă clară a modernismului piesei sale.*

Aparținând teatrului postbelic neomodern, „Iona” se remarcă prin **depășirea tiparelor specifice teatrului tradițional**. Astfel, putem observa faptul că Sorescu renunță la ideea de conflict, așezând în centrul piesei sale un singur personaj care dialoghează cu sine însuși. Singurul conflict care poate fi observat nu apare între personaje, ca în teatrul clasic, ci în interiorul aceluiași personaj, de aici, aparența de absurd. Tehnica monologului dialogat prin care Iona pune o serie de întrebări la care tot el răspunde surprinde ideea că Iona este prizonierul unei lumi care l-a condamnat la singurătate, drama sa fiind drama omului modern aflat în imposibilitatea de a comunica.

Limbajul metaforizat, plin de simboluri, reprezintă o caracteristică importantă a teatrului postbelic neomodern, **semnificațiile piesei** ilustrând **viziunea modernă soresciană**. Încă din primul tablou, Iona este în ipostaza omului condamnat eșecului, secvențele fiind relevante pentru evidențierea temei. Personajul principal apare în gura unui chit (pește) uriaș, stând cu spatele către partea întunecată. Iona nu realizează situația, fiind interesat de prinderea peștelui mare. Acesta apare însoțit de un acvariu cu pești și realizează gestul absurd de a pescui peștii deja prinși. Fiind o parabolă alegorică, limbajul piesei este unul metaforic, presărat cu simboluri. În plan simbolic, gestul lui Iona semnifică **neputința omului de a realiza lucruri mărețe și valoroase**, el așteptând în zadar momentul în care va prinde peștele cel mare. Dând dovadă de naivitate și lasitate, omul se complăce într-o rutină amăgitoare.

Al doilea tablou îl prezintă pe Iona în burta primului pește, pescarul punându-și o serie de întrebări existențiale care evidențiază și mai mult singurătatea și disperarea: „*De ce trebuie să se culce toți oamenii la sfârșitul vieții?*”. Apoi, găsind un cuțit, personajul se adresează amenințător peștelui: „*Dacă mă sinucid?*”, anticipând astfel gestul din final.

Eșecul interacționării cu cei din jur este evidențiat în cel de-al **treilea tablou** („Interiorul peștelui II”) prin apariția celor doi pescari cărând fiecare câte o bârnă fără a scoate vreun cuvânt. Pasivitatea pescarilor simbolizează resemnarea în fața destinului împovăraător. Disperarea este accentuată de rugămintea față de mama sa: „*Mai naște-mă o dată!*”.

Imposibilitatea de a comunica, starea de solitudine, se soldează **în ultimul tablou** („spărtura ultimului pește spintecat de Iona”) cu actul sinucigaș al spintecării proprii burți, acesta sugerând singura modalitate de a evada dintr-un univers sufocant. Barba lui „lungă și ascuțită” poate simboliza lupta îndelungată a lui Iona, acesta încercând o viață întreagă să evadeze din multitudinea de burți de pește în care era închis. **Finalul** este deschis multiplelor interpretări, replica „*Răz bim noi cumva la lumină*” simbolizând, totuși, speranța că soluția salvatoare s-ar putea afla în interiorul său.

Consider că **viziunea despre lume a autorului a stat la baza creării dramei „Iona”**, tema acesteia oglindind angoasele specifice lumii postbelice moderne. Astfel, putem spune că *personajul lui Sorescu este omul modern al lumii postbelice pentru care eșecul comunicării se transformă într-o dramă a însingurării. Toate elementele compoziționale ale textului, de la titlu până la limbajul metaforic ilustrează viziunea modernă soresciană și pun în lumină tema omului prizonier al propriului destin.*

Concluzionând, putem spune că „Iona” este o piesă care aparține teatrului postbelic, ea ilustrând în plan simbolic drama omului modern care nu poate depăși barierele condiției sale. Personaj controversat, Iona surprinde în monologurile sale temerile, incertitudinile, problemele întregii umanități în confruntarea cu destinul implacabil.